

Hírlevél

A Johannita Segítő Szolgálat kiadványa

XIII. évfolyam 3. szám

2012. október

Szerkeszti: Porcsalmy László

Nem volt hiány programokban augusztus végén. 25-én egyszerre két helyre is várták a johannitákat. Kárpátalján Alkihegyen volt a Református Egyház Családi napja, Erdélyben pedig a lókodi szeretetotthon fennállásának 20. évfordulója alkalmából rendeztek megemlékezést.

Ez utóbbin a szerkesztő volt jelen. Mivel a rendezvény szombat délelőtt kezdődött, így már péntek délután elutaztunk Székelyudvarhelyre, ahol a református vendégházban Gede Mátyásék vendégszeretetét élvezhettük. Szombaton 39 fokos hőségben kezdődött Lókodon az ünnepség, a szervezők bölcs előrelátással a megemlékezést végig az unitárius templomban tartották. Az igehirdetés után itt emlékezett vissza a kezdetekre a ház egyik alapítója, majd Gyarmathy Catherine idézte vissza a rendszerváltás közeli időket, végül a ház vezetője, Zakariás Klára beszélt az otthon hétköznapijairól. Egy helyi kórus énekével zárult a templomi ünnepség. Ezután megkoszorúzták az otthon falán elhelyezett emléktáblát és Gyarmathy György kopjafáját.

A székelykeresztúri iskolások néptánc programja után szeretetvendégségre került sor, ekkorra már a gyerekek is kibújhattak szép – ámde meleg – népviseletükből. (Az autó hőmérője 40 foknál „kiakadt”). Örömmel láttuk, hogy – minden nehézség ellenére – az otthon jól működik, a vezetőség kellő rugalmassággal tud reagálni a váratlan helyzetekre. Rendtársunknak, Gyarmathy Györgynek tartozunk azzal, hogy továbbra is figyelemmel kísérjük a ház életét és szükség esetén segítsük, támogassuk őket.

Porcsalmy László

Szeptember 29-én Terényben tartotta a Johannita Rend Kárpát-medencei Altagozata havi összejövetelét. A szokatlan időpontot és a helyszínt az indokolta, hogy többen jelezték, szeretnének a Segítő Szolgálat, azon belül is az ifjúság között végzett munkáról hallani. S mivel sokan nem látták még e munkának egyik meghatározó helyszínét, a terényi

táborunkat, Tomcsányi István altagozatvezető ide hirdette meg a találkozót.

Ez az alkalom jó lehetőség volt két másik eseményre is: a tábor területén létrehozott Johannita kiállítás „megnyitására” és a tábor két meghatározó támogatójának emlékére állított kopjafa avatására.

Több mint harmincan éltek a meghívással, s különösen is nagy örömmel üdvözöltük Kállay Ubul Tamást, a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének elnökét.

Mint minden altagozati gyűlés, rövid áhítattal kezdődött a nap, amelyet a helyi evangélikus lelkész, Fűke Szabolcs tartott. Utána Tomcsányi István ismertette a nap tervezett programját. Először a Segítő Szolgálat elnöke beszélt a tábor megálmodásának történetéről, s a későbbi többlépcsős kivitelezésről. A rövid előadás után megemlékezett Robert Ehinger Krehl-ről, aki alapítványa révén az új épületek megépítését finanszírozta, és Gyarmathy Györgyről, aki szintén sokat segített abban, hogy ez a tábor felépüljön. Az ő emlékükre készült székelyföldön a két kopjafa, amelyet Beder Tibor készíttetett és intézte a Magyarországra hozatalát. Köszönet érte a szervezőnek és a készítőnek is!

A két kopjafa jó alkalmat adhat arra, hogy a látogatóknak el lehessen mesélni, milyen a johannita lelkiület, milyen példát adtak számunkra azok, akik emlékére állnak a kopjafák.

A Tagozat nevében Bánffy Miklós Kommendátor úr méltatta őket, majd helyezett el koszorút.

A kis séta után Fáy Judit finom ebéddel kedveskedett a jelenlévőknek.

Ebéd – és az azt követő beszélgetések – után Fáy Dániel mesélte el, hogyan telt meg élettel a tábor, hogyan illeszkedik a faluszerkezetbe és hogyan épült be a terényiek életébe a tábor.

Végül Szabján Imre, az Ifjúsági Tagozat vezetője tartott előadást a fiatalok között végzett munkáról, az elsősegély tanfolyamokról, gyakorlatokról és szolgálatokról.

Mindenki megtekinthette a tábort, sőt erre az alkalomra elhoztuk a Johannita Mentőautót is, így azzal is megismerkedhettek az érdeklődők.

S akinek kedve volt, megnézhetette a szomszédos épületben lévő Csipkemúzeumot Fáy Judit szakszerű vezetésével, aki nemcsak létrehozta a múzeumot, de abban tanfolyamokat is tart a csipkeverés mesterségéből.

Porcsalmy László

És most lássunk részleteket is az ifjúság tevékenységéből:

IV. Szimulációs Gyakorlat – Terény

Immár negyedik alkalommal tartottuk meg ifjúsági elsősegélynyújtó csoportunk terényi szimulációs gyakorlatát, azt a programot, ami talán a legfontosabb eseményünké avanzsált az évek során. Idei gyakorlatunk létszámát az intézményi elsősegély programból újonnan belépők, a walesi

johannitáktól egy hétfős különítmény és a Máltai Mentőszolgálat egyik mentőápoló szekundánsa is bővítette. Walesi barátaink úgy „keveredtek” a szimulációs hétvégénkre, hogy a tavalyi Volunteer Swap projekt keretében ifjúságunk egy csoportja walesi johanniták nemzeti táborában vehetett részt, ahol igen nagy szeretettel fogadták delegációnkat.

Fiataljaink nagyon sok tapasztalatot és szép élményeket gyűjthettek ott, így felajánlottuk, hogy szívesen vendégül látnánk egy csoportjukat szimulációs hétvégénkre.

A hosszú hétvége alatt változatos formációkban és helyzetekben kellett elsősegélynyújtóinknak dolgozniuk. Többek számára a *kocsmai verekedés* jelene volt a legnagyobb kihívás, és mi sem lehetett volna autentikusabb helyszín ehhez a feladathoz, mint a

Terény központjában található borozó. Ennek köszönhetően viszont nemcsak a helyszín volt valódi, hanem a sérülteket játszókon túl a kocsmá törzsközsége is növelte a gyakorlat élethű voltát. Mentőautónknak ezen a gyakorlaton is fontos szerep jutott, hiszen szakellátók bevonásával a különböző eseteket már nem csak elsősegélynyújtó szinten kellett megoldani. Korábbi gyakorlataink többségén a mentők „megérkezésével” ért véget a szituáció, de ez alkalommal, saját mentőnk révén, fiataljainknak lehetőségük nyílt gyakorolni azt is, hogy hogyan történik a sérültek átadása a szakellátóknak, illetve, hogy hogyan tudnak velük összedolgozni, akár egy tömeges baleseti helyszínen is.

Walesi barátaink, túl azon, hogy eljöttek közénk, még egy reanimációs ún. „fantom családot” is átadtak csoportunknak, amiért nagyon hálásak vagyunk, hiszen ezek az eszközök nagyon jó szolgálatot tesznek a folyamatosan növekvő számú képzéseink gyakorlati lebonyolításánál. A nagylelkű ajándékot szervezetünk nevében Porcsalmy László elnök úr személyesen is megköszönte egy közös vacsora alkalmával, ugyanis a tábor lezárását követően a walesi johanniták még pár napot Budapesten töltöttek, így fővárosunkból és kultúránkból is megmutathattunk nekik egy kicsit.

Összességében jó volt tapasztalni, hogy szimulációs gyakorlatunk nemcsak saját fiataljaink számára fontos, de szakellátóknak és walesi barátainknak is értékes gyakorlat volt. Walesi fiatalok többen elmondták, hogy számukra azért is nagy élmény volt ez, mert otthon, elsősegélynyújtóként ilyen jellegű feladatokat, szituációkat nincs lehetőségük megoldani, mert ezt megteszik helyettük a szakképzett ellátók. Walesi és magyar johanniták közti kapcsolat, reméljük, hogy 2013-ban tovább mélyülhet, ahogy mi visszavárjuk a walesieket Terénybe (az ötödik szimulációs gyakorlatunkra), úgy ők is invitáltak minket egy kinti johannita táborba.

Szabján Imre

A két Szent János ispotályos szervezet (Máltai és Johannita) közti együttműködés újabb példájáról számol be a következőkben egyik önkéntesünk:

Balatoni nyár, kicsit másként

Augusztus elején a johanniták budapesti ifjúsági szervezetéből ketten csatlakoztunk a Máltai Szeretetszolgálat által szervezett Nemzetközi Mozgássérült Táborhoz, Balatonföldváron, amelyen 21 országból közel 400 sérült vett részt.

Megérkezésünkkor kaptuk egy kis csomagot, amely pólót, névtáblát, sapkát, tornazsákot és zsebkendőt tartalmazott. Ránk kezdetben az Info-desknél volt szükség, kicsivel később beosztottak minket a konyhára, ahol az étkezések során az ételosztásban vettünk részt, illetve további feladatunk volt, hogy a közben felmerülő bármilyen munkában segítsünk. Így az étkezés befejeztével leszedtük az asztalokat, és felsöpörtünk. Természetesen voltak ott hivatalos pincérek, de láthatóan elkelt a beugró segítség a 400 fős tábor kiszolgálásában.

Napközben még be voltunk osztva különböző feladatokhoz, például nemezeléshez, illetve a külföldi vendégekhez fordítani.

Volt lehetőségünk a partra is lemenni, hála Istennek gyönyörű időnk volt. Esténként zenés-táncos multság várt bennünket, no nem akármilyen szórakozóhelyen, hanem ott helyben. Sérült emberek, segítők együtt! Felemelő érzés volt megtapasztalni, hogy a mozgásban korlátozott személyek számára sincs kizáró ok a táncra, szórakozásra. Igenis együtt érezzük jól magunkat, együtt mulatunk, mert a jó hangulatnak egy kerekesszék nem állít akadályt!

Lehetőségünk volt összebarátkozni sok különböző értékes és érdekes emberrel, akikkel még ma is tartjuk a kapcsolatot. Örülök, hogy ott lehettem.

Soli Deo Gloria

Porcsalmy Zsófia

Gólyatábor ügyeletek

Még 2011-ben az elsősegély ügyeletek egy új fajtájával találkozhattunk, amikor gólyatáborokban teljesítettünk szolgálatot. Az ELTE rendezvényszervezői részéről idén is kaptunk felkérést, hogy néhány gólyatáborukban mi nyújtsuk az ügyeletet. Emellett az intézményi elsősegély programunknak köszönhetően idén nyáron még a Károli Gáspár Református Egyetem egyik gólyatáborának biztosítására is felkértek minket. Az öt gólyatáborhoz 15 johannita segítő munkája nyomán több mint 250 regisztrált ellátásunk volt. Idén újdonság volt, hogy elsősegélynyújtóink munkáját 0-24 órás telefonügyeletes orvosaink is segítették. Ennek a rendszernek megálmodója dr. Eörsi Dániel volt és idei próbaműködése maximálisan visszaigazolta szükségességét és létjogosultságát.

Szabján Imre

III. S. O. S. Rally

Idén szeptemberben újra megrendezésre került a tavaly is nagy sikerű S.O.S. Rally, amelyen a laikus elsősegélynyújtóktól a sürgősségi szakellátókig bárki részt vehetett.

Több mint 20 csapat regisztrált a megmérettetésre. Minden csapat 4 tagú formációban indulhatott. Így a résztvevők és szervezők száma jelentősen megnőtt az előző évekhez képest. A jelentkezők közt nagyon sok erdélyi csapat volt, de érkeztek Lengyelországból, Svédországból és Szerbiából is versenyzők. Idén 2 csapattal, két kategóriában (Laikus és BLS) indulhattunk a Rallyn.

Pénteki napon kezdődtek meg a feladatok. Sokszínű szimulációk várták a csapatokat. Idén

végig párosan mentek a csapatok a helyszínekre, de nem együtt, hanem párhuzamosan végeztük a feladatokat. A két csapat egy paintball csatában feszülhetett egymásnak, miközben egy hordágyon fekvő sérültet kellett eljuttatni egyik helyről a másikra.

A színes feladatok közt volt fáról leesett férfi, akit a kutyája védett; cukorbeteg terhes nő; füsttel telített

medencetérből való kimentés; villámcsapott férfi; szexuálisan bántalmazott lány, szívinfarktus és a tavalyi évtől eltérően, most egy írásbeli teszt sor is szerepelt a repertoárban.

Idén a nagy éjszakai gyakorlat egy repülőgép-szerencsétlenség esete volt. A kihívást leginkább az jelentette, hogy mennyire tudnak sikeresen együttműködni a csapatok a nyelvi nehézségek ellenére.

Vasárnap az ünnepélyes eredményhirdetésen tudhattuk meg, hogy a laikus kategóriában indult

csapatunk az előkelő 3. helyen végzett! A BLS kategóriában nem sikerült dobogós helyet szerezni, de mindenki nagyon sok élménnyel, új ismerőssel és tapasztalattal tért haza.

Ott Bernadett

Hírek Mátészalkáról

Változások voltak Hamburgban a johannitáknál, s ez a mátészalkai munkára is kihatással volt. Mátészalka mellett – néha helyett – Csarodára is közvetlenül szállítottak, ami kiesett a mi látókörünkől. Az átmeneti nehézségek után november elsején újabb kamion szállítmány érkezik.

A laufi kapcsolatnak köszönhetően azonban ebben az időszakban is bőven érkezett adomány. Legutóbb 3 teherautónyi ruhaneműt és iskolabútort kaptunk.

A ruhából Mátészalkán a református iskola és óvoda, a jármű és paposi szociálisan rászorulóknak, a paposi óvoda, a jármű iskola és a vásárosnaményi és mátészalkai baptisták kaptak.

Nagy szükség volt erre, mert sajnos egyre többször látjuk, hogy az iskolások szüleinek már a taneszközök megvásárlása is sokszor megoldhatatlan. Vannak gyerekek, akik csak az iskolában kapnak enni és bizony a ruházatukon is meglátszik az ínség. Éppen ezért a karácsonyi időszakra még játékokat és édességet próbálunk beszerezni, hogy azokból is oszthassunk nekik.

Időközben Járműben a lelkész vezetésével megalakult a JÖSSZ, azaz a Jótékonysági Önkéntesek Segítő Szolgálat. Több mint 20 fiatal dolgozik már a szervezetben, s reményeim szerint sikerül jó együttműködést kialakítani a johannitákkal is, s velük együtt hatékonyabban segíteni a rászorulókat.

dr. Kovács Sándor – Mátészalka

Hedrehelyi szeretetcsomag

Október az idősek hónapja, ezért Hedrehelyen is ünnepséget szerveztünk az Idősek Klubjában, amelyet a Johannita Segítő Szolgálat támogatásával működtetünk. Délben gyűlt össze a házban mintegy tucat szépkorú vendég a faluból. Rövid műsorral kedveskedtünk nekik. Köszöntőm után Patkó Lajos mondott verset, majd a helyi kulturális egyesület tagjai citeráztak és adtak elő nótacsokrot klubtagjainknak. A kulturális egyesülettel régi a kapcsolatunk, több eseményre közösen készülünk, szerepeltünk velük a gyermeknapon és egyéb eseményeken.

A hivatalos program fél órás volt, utána finom ebéddel láttuk vendégül az ünnepeltek, majd délután négy óráig tartott – immár ki-ki saját örömére – a nótázás, zenélés, amely során az egyesület tagjai is új énekeket tanulhattak el a vendégektől.

Idén Hedrehelyre is érkezett közvetlenül Németországból egy johannita teherautó, amely ruhával és játékokkal volt tele. A ruhákból előbb az óvodásoknak választottunk ki, s így jutott belőle Visnyére is.

A játékokat mind az óvodánakadtuk. A gyerekek vidáman és nagy izgalommal vették birtokba az új játékszereket.

Nagy örömmel válogattak a jó minőségű ruhák között, s szinte mindenki meglegedetten és sok szép holmival távozott. A ruhák zömét pedig a helyi Kultúrházban készítettük ki asztalokra, ahová a falu apraja és nagya jöhetett.

A szállítmány gyakorlatilag mind egy szálig elfogyott, a teherautónyi mennyiségből talán, ha 4 kartondoboznyi maradt meg. Reméljük, máskor is kapunk hasonló szállítmányt!

Kissné Huros Katalin – Hedrehely

Rövid hírek:

- Még mindig küzdünk a támogatásért, de már közel a cél – reméljük legalábbis.
- Október 28-án adták át Székelykeresztúron az Unitárius egyház gyülekezeti házát. Ehhez a Segítő Szolgálat sok természetbeni adománnyal járult hozzá, és a Berde Mózes Gimnáziumon felül rendszeresen támogatjuk. Sajnos a meghívással ezúttal nem tudtunk élni, de amint lehet, ismét meglátogatjuk Szombatfalvi József lelkésztestvérünket.
- A leányfalui Református Szeretetotthonba gördíthető szoba WC-ket és terápiás székeket jutathattunk el.
- A Budai Irgalmasrendi Kórház munkáját is segíteni tudtuk kerekesszékekkel, számítástechnikai eszközzel, rolátorokkal és szoba WC-kkel.
- Az Semmelweis Egyetem Pulmonológiai Klinikájára ezúttal székeket vittünk, melyek a várótermekbe, folyosókra és az irodákba kerültek.
- A madarász utcai Súlyosan Beteg Gyermekek Ellátásért Alapítvány megkeresésére kórházi ágyakat adományoztunk az általuk végzett munkához.
- A budapesti Sarepta Budai Evangélikus Szeretetotthonnak több raklapnyi ruhát és kéttucatnyi kórházi ágyat adhattunk át.
- A Nagycsaládosok Országos Egyesületén keresztül bútorokat, több raklapnyi ruhát és játékot juttattunk el a rászoruló családoknak.
- Korábban a Budakeszi Helyi Szervezetünk által támogatott Lakatos Gabriella cigánymissziós lelképásztor asszony munkáját segíthette szervezetünk különféle bútorokkal.
- A XIV. kerületi Arany János Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézménynek székeket, asztalokat és több doboznyi sporteszközt adományoztunk.